

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 48Ek/502/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119255943
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Ing. Mgr. Zuzana Dinková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2020:6119255943.4

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: PETRÁN A PARTNERI ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA s. r. o., so sídlom Puškinova 16, 080 01 Prešov, IČO: 36 854 581, proti povinnej: D.. X. W., nar. X.X.XXXX, trvale bytom H. XXXX/XX, XXX XX E., o vymoženie pohľadávky vo výške XXX,XX eur s príslušenstvom, vedenej súdnym exekútorom: Mgr. Juraj Voloch, Exekútorský úrad so sídlom Sovietskych hrdinov AB-519, 089 01 Svidník, pod sp. zn. 192EX 173/19, rozhodujúc o sťažnosti povinnej proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 48Ek/502/2019 zo dňa 27. novembra 2019, takto

rozhodol:

Súd sťažnosť povinnej proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 48Ek/502/2019 zo dňa 27. novembra 2019 **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 28.03.2019 domáhal od povinnej vymoženie pohľadávky vo výške 280,45 eur s príslušenstvom na základe vykonateľného exekučného titulu - rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 17Csp/212/2016 zo dňa 26.03.2018. Dňa 08.04.2019 poveril súd vykonaním exekúcie súdneho exekútora.

2. Vyšší súdny úradník uznesením sp. zn. 48Ek/502/2019 zo dňa 27.11.2019 návrh povinnej na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 prvá veta zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení od 1.4.2017 (ďalej len „Exekučný poriadok“) ako nedôvodný zamietol. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na ust. § 61k ods. 1, 2, § 61l ods. 1-3, § 3 ods. 1, § 29 ods. 1-2 Exekučného poriadku, a vecne tým, že povinná v návrhu na zastavenie exekúcie neuviedla žiaden dôvod, pre ktorý by mala byť táto exekúcia zastavená. Súd vyhodnotil, že namietanie postupu súdneho exekútora pri vykonávaní exekúcie zrážkami z dôchodku povinnou samo o sebe nemôže byť dôvodom na zastavenie exekúcie podľa Exekučného poriadku. Poverený súdny exekútor rozhoduje akým spôsobom exekúciu vykoná a ktorý zo spôsobov vykonania exekúcie zvolí, pričom exekučný súd nie je pri rozhodovaní o návrhu povinného na zastavenie exekúcie oprávnený preskúmať správnosť postupu súdneho exekútora pri vykonávaní exekúcie.

3. Proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka podala povinná v zákonom stanovenej lehote sťažnosť, ktorú odôvodnila tým, že súd postupoval v rozpore s Exekučným poriadkom, kedy exekúcia dôchodku predbehla zákonné postupy, keď exekútor vydal exekúciu na starobný dôchodok predtým, než exekučný príkaz doručil povinnému. Súd vydal rozhodnutie ex post po tom, čo bola čiastka neoprávnene exekúovaná zo starobného dôchodku povinnej. Povinná tvrdila, že pohľadávku oprávneného v sume 321,87 eur uhradila oprávnenej pred začatím exekúcie a preto sa súdny exekútor bezdôvodne obohatil, keď povinnej nezákonne stiahol sumu 444 eur z jej dôchodku.

4. Oprávnený sa k sťažnosti povinnej nevyjadril.

5. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku, sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

6. Podľa § 202 ods. 2 Exekučného poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

7. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentrácii a intervencii sa nepoužijú.

8. Podľa § 239 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

9. Podľa § 248 CSP o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

10. Podľa § 249 CSP súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

11. Podľa § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

12. Súd po zistení, že sťažnosť bola podaná včas, oprávnenou osobou - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo uznesenie vydané, proti rozhodnutiu, proti ktorému je sťažnosť prípustná, po skonštatovaní, že sťažnosť má zákonom predpísané náležitosti, preskúmal napadnuté uznesenie bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že sťažnosť povinnej nie je dôvodná. V danom prípade v napádanom rozhodnutí súd konajúc vyšším súdnym úradníkom v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav veci a zo zistených skutočností vyvodil správny právny záver, ktorý zároveň právne odôvodnil. Takýto postup súdu má oporu v právnych predpisoch a bol odôvodnený do tej miery, ktorá postačuje na záver o ústavnej konformite napadnutého uznesenia. Súd na úvod podotýka, že aj keby uznesenie vyššieho súdneho úradníka, čo sa týka odôvodnenia, trpelo vadami, nie je jeho úlohou do detailov podrobiť revíziu napadnuté uznesenie so zámerom vylepšiť jeho odôvodnenie, prípadne zostaviť zoznam možných pochybení súdu, ak tieto nemajú takú relevanciu, ktorá by mohla spochybniť ústavnú konformitu záverov napadnutého rozhodnutia s ústavou (IV. ÚS 270/09, IV. ÚS 27/2010, III. ÚS 165/2012). Napriek zneniu ustanovenia zákona citovaného v bode 6 odôvodnenia tohto rozhodnutia, s poukazom na nesúhlas povinnej prezentovaný v sťažnosti a vzhľadom k potrebe doplnenia odôvodnenia napádaného rozhodnutia, sa súd nad rámec zákona (§ 202 ods. 2 Exekučného poriadku) vyporiadaval s argumentáciou povinnej uvádzanou v sťažnosti.

13. Povinná postavila svoju sťažnosť smerujúcu k zastaveniu exekúcie na tvrdení, že pohľadávku oprávnenej uhradila a preto považuje postup súdneho exekútora, ktorý jej exekvoval pohľadávku skôr než jej bol doručený exekučný príkaz, za nezákonný, v dôsledku čoho vzniklo na strane súdneho exekútora bezdôvodné obohatenie.

14. Pokiaľ sa chce dlžník v konaní úspešne brániť, musí tvrdiť, že za poskytnuté plnenie zaplatil a na svoje tvrdenie musí označiť dôkazy. Teória v tejto súvislosti hovorí o tzv. presúvaní dôkazného bremena. Ide tu o rozdelenie bremena tvrdenia a dôkazného bremena medzi účastníkov konania v závislosti na aktuálnom stave (priebehu) konania a na tom, ako právna norma vymedzuje práva a povinnosti účastníkov hmotnoprávneho vzťahu. (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 22. 9. 2010, sp. zn. 3 M Cdo 6/2010)

15. Povinná sa proti exekúcii mohla v návrhu na zastavenie exekúcie relevantne brániť tvrdením, že vymáhaná pohľadávka zanikla na základe právnej skutočnosti, ktorá nastala po vzniku exekučného titulu, pričom v zmysle ustálenej súdnej praxe dôkazné bremeno na preukázanie tvrdenia povinnej o zániku dlhu podľa príslušných hmotno-právnych ustanovení zaťažuje v konaní o výkon rozhodnutia povinnú. Exekučný súd nevyhľadáva dôkazy o splnení dlhu za povinných. Keďže povinná spolu s

návrhom na zastavenie exekúcie na svoje tvrdenie o úhrade pohľadávky oprávnenému na jeho bankový účet po vzniku exekučného titulu a pred začatím exekúcie žiadny dôkazný prostriedok ako napríklad doklad o platbe nepredložila, tým nepreukázala súdu, že svoj dlh voči oprávnenému pred začatím exekúcie riadne a v celosti splnila. Povinná na preukázanie tejto skutočnosti nenavrhol vykonať žiadny dôkaz. Keďže neuniesla dôkazné bremeno ohľadom preukázania zániku vymáhaného nároku, súd nemohol jej návrhu na zastavenie exekúcie vyhovieť. V zmysle zásady koncentrácie konania, kedy povinná mala povinnosť dôkazný prostriedok na preukázanie svojho tvrdenia predložiť v zákonnej lehote spolu s návrhom na zastavenie exekúcie, nebolo následne zo strany súdu možné na predloženie dôkazného prostriedku vyzývať. Na základe vyššie uvedeného súd dospel k záveru, že v danom prípade boli splnené obidva procesné predpoklady oprávňujúce na podanie návrhu na vykonanie exekúcie, t. j. vykonateľný rozsudok súdu (exekučný titul), ako aj tá skutočnosť, že povinná dobrovoľne nespĺnila to, čo jej ukladá vykonateľný rozsudok súdu. Preto súd námietky povinnej vznesené proti exekúcii zamietol.

16. Podľa § 89 ods. 1 Exekučného poriadku, ustanovenia o exekúcii zrážkami zo mzdy sa použijú aj na exekúciu zrážkami z pracovnej odmeny členov družstiev a z príjmov, ktoré povinnému nahrádzajú odmenu za prácu, najmä z odmeny vyplývajúcej z dohody o vykonaní práce, z náhrady príjmu pri dočasnej pracovnej neschopnosti zamestnanca, dávok sociálneho poistenia a z dôchodkov starobného dôchodkového sporenia.

17. Podľa § 66 ods. 1-3 Exekučného poriadku, exekútor poverený vykonaním exekúcie a) upovedomí o začatí exekúcie zrážkami zo mzdy oprávneného a povinného, b) prikáže platiteľovi mzdy, aby odo dňa doručenia príkazu na začatie exekúcie zrážkami zo mzdy povinného (ďalej len „príkaz na začatie exekúcie“) vykonával zo mzdy povinného určené zrážky a nevyplácal zrazené sumy povinnému. Exekútor doručí príkaz na začatie exekúcie platiteľovi mzdy do vlastných rúk. Povinný stráca dňom, keď sa platiteľovi mzdy doručí príkaz na začatie exekúcie, právo na vyplatenie tej časti mzdy, ktorá zodpovedá určenej výške zrážok.

18. Podľa § 67 ods. 1-3 Exekučného poriadku, exekútor vydá exekučný príkaz (príkaz na vykonanie exekúcie zrážkami zo mzdy) po márnom uplynutí lehoty na podanie návrhu na zastavenie exekúcie, ktorý má odkladný účinok, alebo po tom, keď sa mu doručí rozhodnutie súdu, ktorým sa takýto návrh zamietol. Exekučný príkaz sa doručí oprávnenému, povinnému a platiteľovi mzdy. Povinnému a platiteľovi mzdy sa doručí do vlastných rúk. Platiteľ mzdy je povinný odo dňa doručenia exekučného príkazu vyplácať exekútorovi sumy zrazené zo mzdy povinného.

19. Súd ďalej vzhľadom na citované ustanovenia Exekučného poriadku dodáva, že súdny exekútor neporušil ustanovenia Exekučného poriadku tým, že dňa 16.4.2019 vydal príkaz na začatie exekúcie zrážkou z dôchodku, čím zaistil majetok povinnej prikázaním platiteľovi dôchodkov starobného dôchodkového sporenia, aby odo dňa doručenia príkazu na začatie exekúcie zrážkami z dôchodku vykonával z dôchodku povinnej určené zrážky a nevyplácal zrazené sumy povinnej. Platiteľ dôchodku predmetné finančné prostriedky deponuje, ide o zabezpečovací prostriedok, až následne po právoplatnosti rozhodnutia súdu, ktorým sa návrh povinnej na zastavenie exekúcie zamietla, vydá súdny exekútor exekučný príkaz, na základe ktorého sa exekúcia vykoná zrážkami z dôchodku starobného dôchodkového sporenia povinnej. Rozdiel medzi príkazom na začatie exekúcie a exekučným príkazom je taký, že kým na základe príkazu na začatie exekúcie dochádza „len“ k zablokovaniu peňažných prostriedkov povinnej, na ktoré ma dosah tretí subjekt, t.j. adresát príkazu na začatie exekúcie, exekučným príkazom už dochádza priamo k uspokojovaniu nároku oprávneného z finančných prostriedkov povinnej. Preto sú tvrdenia povinnej o tom, že najskôr jej mal byť doručený exekučný príkaz a rovnako, že už súdny exekútor exekúciu vykonal nesprávne.

20. S poukazom na uvedené súd vyhodnotil, že povinná napriek jej tvrdeniam nepreukázala, že po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, pričom súd nezistil ani iný dôvod na zastavenie exekúcie a preto sťažnosť povinnej proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 48Ek/502/2019 zo dňa 27.11.2019 ako nedôvodnú zamietol.

21. O trovách sťažnostného konania súd nerozhodoval, keďže tieto neboli zo strany oprávneného uplatnené.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné podať odvolanie.